

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 17 ທັນວາ 2017 (12-17-2017)

ຮິດອຳນາດພຣະເຢຊູ

ອາກາດທີ່ປັ່ນປ່ວນທີ່ສຸດປະເພດໃດທີ່ທ່ານໄດ້ເຄີຍປະສົບພົບພໍ້ ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ທ່ານສາມາດວາງໃຈເຊື່ອພຣະເຢຊູໃນຖ້ຳມກາງພະຍຸ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຮິກ ລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າມັກຂີ່ໂອນຊາ. ເມື່ອໃດທີ່ພວກເຮົາໄປທີ່ສວນສາທາຣະນະ, ລາວຈະແລ່ນຕົງໄປທີ່ໂອນຊາ, ແລະກໍຂໍຮ້ອງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟ້າວແລ່ນຕິດຕາມໄປ. ລາວຈະໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຍູ້ໄປທຸກທິດທາງຕາມທີ່ຈະເຮັດໄດ້ໃນໂອນຊາ ການປິ່ນອ້ອມ, ການປັ້ນກັບ, ການລ່ອງລອຍໃນອາກາດ, ຫຼືການຢຸດນຶ່ງພຽງເລັກໜ້ອຍ ທັງໝົດນັ້ນແມ່ນເຕັມໄປດ້ວຍການຫົວຢ່າງສະອິກສະອ້ອຍ.

ແຕ່ມື້ນຶ່ງນ້ອງສາວຂອງລາວກໍໄດ້ພາກັນໄປທີ່ສວນສາທາຣະນະບ່ອນເກົ່ານັ້ນອີກ. ນ້ອງສາວລາວໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າເມື່ອລາວໄດ້ຍູ້ໂອນຊານັ້ນ, ລາວກໍສາຍໂອນຊາແລະຈ່ອງໄວ້ຢ່າງແໜ້ນເພາະຢ້ານຕົກ. ມັນບໍ່ມ່ວນຊື່ນເລີຍ ເມື່ອຂີ່ໂອນຊາຢູ່ໃນມືຂອງບາງຄົນທີ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກເຂົາດີພໍ

ໃນຂ່າວປະເສີດພຣະທັມມາຣະໂກ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພວກອັດສາວິກກູ່ເທິງຄົ້ນໂກວໄປມາ. ພະຍຸອັນອິນລະຫິນໄດ້ໝູນແລະໄດ້ປິ່ນເຮືອຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ຄືກັນກັບລູກຊາຍຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກອັດສາວິກກໍຈັບຈ່ອງແໜ້ນດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ. ແຕ່ວ່າ, ພວກເຂົາເຈົ້າຮູ້ໃນທັນທີວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງວາງໃຈເຊື່ອພຣະເຢຊູ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນ “ຜູ້ຍູ້ໂອນຊາ” ຜູ້ຊຶ່ງມີອຳນາດເໜືອພະຍຸ. ຜູ້ຊຶ່ງມີອຳນາດເໜືອອາກາດ ແມ່ນຜູ້ທີ່ພວກເຮົາສາມາດວາງໃຈເຊື່ອໃນບາງພະຍຸແລະທຸກໆພະຍຸດ້ວຍ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ມາຣະໂກ 4:35-37

35 ໃນເວລາແລງມື້ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາຈົ່ງພາກັນຂ້າມໄປຟາກນັ້ນເທາະ.” 36. ເມື່ອລາປະຊາຊົນແລ້ວ ເຂົາຈົ່ງເຊີນພຣະອົງສະເດັດໄປໃນເຮືອທີ່ພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ນັ້ນ ແລະມີເຮືອອື່ນຫຼາຍລຳໄປພ້ອມ 37. ແລ້ວລົມພະຍຸໃຫຍ່ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ແລະຟອງນ້ຳໄດ້ຊັດເຂົ້າຈົນເຮືອຈວນຈະເຕັມ

ຂໍ້ສັງເກດພຣະເຢຊູເອງທີ່ເປັນຜູ້ເລີ້ມຊວນໃຫ້ຂ້າມທະເລຄາລີເລໄປຟາກນັ້ນ ແລະຂໍ້ສັງເກດພວກອັດສາວິກກໍຟ້າງຄວາມແລະຕິດຕາມຄຳແນະນຳຂອງພຣະອົງ. ພວກຊາຍເຫຼົ່ານີ້ຫາກໍໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູ ໄດ້ໃຊ້ພາກສ່ວນອັນດີຂອງວັນນີ້ສັງສອນມາແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຖ້າພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈທັງໝົດກໍຕາມ. ພວກເຂົາເຈົ້າຄົງໄດ້ເຫັນຄັ້ງກ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຂັບໄລ່ຜີທີ່ໄດ້ເຂົ້າສົງຄົນແລະໄດ້ປິ່ນປົວຄົນໃຫ້ຫາຍດີຈາກພະຍາດດ້ວຍການຈັບຕ້ອງເທົ່ານັ້ນ (ມຣກ 1:21-34, 39-45.) ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ໂຕ້ຕອບສ່ວນຕົວຕໍ່ການຮຽກເອີ້ນຈາກພຣະເມຊີອາ, ຜູ້ຊົງຖືກເຈີມຈາກພຣະ

ເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາເຈົ້າມີໂອກາດຮຽນຈາກພຣະອົງເອງໂດຍຕົງ (ມຮກ 3:13-19.) ຊີວິດດີສຸດຍອດ! ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພະຍຸກໄດ້ມາເຖິງ.

ຫຼາຍໆຄັ້ງພວກເຮົາກໍພົບວ່າພວກເຮົາຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ຂ້ອນຂ້າງຄືກັນ. ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າສາຍສຳພັນກັບ ພຣະເຢຊູເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນນັບມື້, ແລະພວກເຮົາເຫັນວ່າພຣະອົງກຳລັງທຳງານໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາແລະໃນຊີວິດຂອງ ພວກທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາ. ແຕ່ວ່າຄວາມລຽນໄຫຼຂອງການລ່ອງເຮືອໄປນັ້ນຈະບໍ່ຮັບປະກັນວ່າມັນຈະລຽນໄຫຼສເມີ ໄປຫຼືບໍ່. ເມື່ອພວກເຮົາຍອມມອບຊີວິດໃຫ້ແກ່ພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງກໍມອບການເຊົາເມື່ອຍຈາກພາຣະທັກຂອງພວກ ເຮົາ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, “ດ້ວຍວ່າແອກຂອງເຮົາກໍພໍເໝາະ ແລະພາຣະຂອງເຮົາກໍເປົາ.”(ມັດທາຍ 11:30), ແຕ່ວ່າ ນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າການເດີນທາງຕໍ່ໄປໜ້າຂອງພວກເຮົາຈະງ່າຍແລະເປົາສເມີໄປ. ພວກເຮົາຈະຮູ້ຈັກຄວາມ ສົງບຽບຂນະນຶ່ງ, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຍັງຈະປະສົບພົບກັບພະຍຸ. ພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກຍົກເວັ້ນ.

ທ່ານມາຣະໂກໄດ້ວາດພາບພົດໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມໝົດຫິນທາງຂອງພວກອັກຄະສາວິກ ພວກເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນນັກທາ ປາຕາມລະດູການທີ່ໄດ້ຮູ້ສຶກວ່າຈະຖືກທຳລາຍແລະຍ້ານກົວຕໍ່ພະຍຸ ສິ່ງທີ່ໜ້າສັງເກດ ການຕິດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະ ເຢຊູ ພວກອັກຄະສາວິກກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນຈາກປະສົບການຂອງເຫດການແຫ່ງການທົດລອງອັນນີ້ ຄວາມຈິງແລ້ວ, ການເອົາເຮືອອອກລ່ອງຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູເປັນເຫດອັນແນ່ນອນທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເປັນ ດ້ວຍເຫດໃດ ສ່ວນຫຼາຍພວກເຮົາຈຶ່ງປະລາດໃຈເມື່ອພວກເຮົາປະເຊີນກັບສະຖານະການອັນຍາກລຳບາກ?

2. ມາຣະໂກ 4:38-39

38 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງບັນທຶກໝູນໝອນຫຼັບຢູ່ທ້າຍເຮືອ ພວກສິດຈຶ່ງມາປຸກພຣະອົງທູນວ່າ “ອາຈານເອີຍ, ທ່ານບໍ່ເປັນ ຫ່ວງດອກຫຼື ພວກຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຈົບທາຍຢູ່ແລ້ວ” 39. ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕື່ນຂຶ້ນທຳມລົມ ແລະຊົງກ່າວແກ່ທະເລວ່າ, “ມິດສົງບແມ” ແລ້ວລົມກໍເຊົາ ຟອງນ້ຳກໍສົງບຽບທົ່ວໄປ.

ຄວາມຈິງອັນນຶ່ງທີ່ຍາກທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະໃຫ້ສມອງຂອງພວກເຮົາຮັບເອົາວ່າພຣະເຢຊູເປັນທັງພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນທັງມະນຸດເຕັມສ່ວນໃນເວລາດຽວກັນ. ເມື່ອພວກເຮົາເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າສະເດັດລົງມາໃນໂລກໃນສະ ພາບຂອງມະນຸດ, ຈຶ່ງຈຳໄວ້ວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເປີດສາກສະແດງສຳລັບມະນຸດ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ກັບກາຍເປັນມະນຸດຢ່າງ ມີຕົວຕົນ. ຫຼັກຄວາມເຊື່ອແນວນີ້ມີຊື່ວ່າ “ການວຽນຫວ້າຍຕາຍເກີດ”; ຜູ້ຊົງສ້າງຈັກກະວານທຸ່ມທີ່ພຣະອົງເອງດ້ວຍ ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດແລະມາໃນໂລກເໝືອນສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາບໍ່ເປັນແນວນີ້.

ດ້ວຍການວຽນຫວ້າຍຕາຍເກີດ, ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກເຮັດໃຫ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະບິດາຢ່າງເຕັມໃຈ, ຊຶ່ງຄ້າຍຄືກັບພວກ ເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນເມື່ອພຣະເຢຊູທີ່ກຳລັງນອນຫຼັບສົມດູ່ເທິງເບາະ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດປອມເພື່ອຫວັງໃຫ້ພວກສາວິກອາດ ຈະໄດ້ບິດຮຽນກ່ຽວກັບການວາງໃຈເຊື່ອ.

ຂໍ້ສັງເກດພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສອນພວກສາວິກວ່າພຣະອົງເປັນມະນຸດ, ປານນັ້ນພຣະອົງກໍພະຍາຍາມບອກເລື້ອຍໆ ເຖິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາມີບັນຫາທີ່ກົງກັນຂ້າມ. ຫຼາຍໆຄົນໃນພວກເຮົາເຫັນພຣະເຢຊູ ເປັນ “ພຣະເຈົ້າທັງໝົດ,” ແຕ່ວ່າພວກເຮົາກໍລືມຄິດເຖິງຄວາມເປັນມະນຸດຂອງພຣະອົງ.

ດ້ວຍພະຍຸທີ່ກຳລັງກະແທກພວກເຂົາເຈົ້າຢູ່, ພວກສາວິກກໍຟ້າວໄປທາຍພຣະເຢຊູແລະຖາມພຣະອົງດ້ວຍຄຳຖາມ ທີ່ແປກໆວ່າ: “ອາຈານເອີຍ, ທ່ານບໍ່ເປັນຫ່ວງດອກຫຼື ພວກຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຈົບທາຍຢູ່ແລ້ວ?” ໃນຂ່າວປະເສີດມັດ ທາຍໄດ້ເພີ່ມການຮຽກຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ: “ນາຍເອີຍ, ຂໍຈົ່ງຊ່ວຍທ່ອນ! ພວກຂ້ານ້ອຍກຳລັງ ຈະຈົບທາຍຢູ່ແລ້ວ!” (ມທ 8:25). ທ່ານໄດ້ຍິນຄຳຂັດແຍ້ງກັນບໍ່? ນາຍເອີຍ, ຂໍຈົ່ງຊ່ວຍທ່ອນ! ເປັນພາສາຂອງຄວາມ

ເຊື່ອ. “ພວກຂ້າພວກຂ້າຈະຈົບຫາຍຢູ່ແລ້ວ!” ເປັນພາສາຂອງຄວາມຍ້ານກົວ. ຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຍ້ານກົວ ມາດຢູ່ພ້ອມກັນໃນເວລາດຽວກັນໄດ້; ພວກມັນກົງກັນຂ້າມກັນຝ່າຍວິນຍານ.

ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຄວນຍ້ອງຍໍພວກອັດສາວິກສາລັບສິ່ງນຶ່ງ ພວກເຂົາເຈົ້າກໍອາດຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍ້ານ ຈວນຈະຕາຍ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູ. ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນວ່າພຣະເຢຊູ ເປັນຜູ້ໃດກັນແທ້, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະອົງ.

ຍາມໃດທີ່ທ່ານຮູ້ສຶກວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ທ່ວງໃຍ ຫລືບໍ່ສົນໃຈຕໍ່ຄວາມກັງວົນໃຈຂອງທ່ານ?

ພຣະເຢຊູໄດ້ລຸກຂຶ້ນຢ່າງສົບແລະກ່າວວ່າ, “ມິດສົບແມ່” ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກສາວິກ; ພຣະອົງກໍລັງກ່າວ ຕໍ່ລິມແລະຄົນທະເລ. ໃນທັນໃດນັ້ນ, ທ່ານມາຣະໂກໄດ້ບັນທຶກເອົາໄວ້ວ່າ, “ແລ້ວລິມກໍເຂົາ ຟອງນ້ຳກໍສົງບຽບທົ່ວ ໄປ.” ເຮືອກໍເຂົາແກວ່ງກວຍແລະນ້ຳກໍຢຸດນຶ່ງລົງເໝືອນທັມມະດາຄືເກົ່າ. ພຣະຜູ້ຊົງສ້າງພຽງແຕ່ກ່າວອອກມາເທົ່ານັ້ນ, ແລະລິມກໍໄດ້ຢຸດ, ຄົນທະເລກໍໄດ້ສົງບຽບໄປ, ອາກາດກໍໄດ້ແຈ້ງອອກ, ແລະນ້ຳກໍໄດ້ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງແວ່ນ.

ເມື່ອພວກເຮົາພົບກັບພະຍຸແລະການທົດລອງ, ພວກເຮົາຄວນຈະເປັນເໝືອນພວກອັດສາວິກ ພວກເຮົາຄວນ ແລ່ນໃສ່ອ້ອມແຂນຂອງພຣະເຢຊູໂດຍຕົງ ແລະພວກເຮົາຄວນວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງໃຫ້ເອົາພະຍຸອອກຈາກຊີວິດ.

3. ມາຣະໂກ 4:40-41

40 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຍ້ານ ພວກທ່ານຍັງບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອຫຼີ” 41. ຝ່າຍເຂົາກໍຕົກ ໃຈຫຼາຍແລະເວົ້າຕໍ່ກັນວ່າ, “ທ່ານຜູ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ໃດໜີ ຈົນວ່າລິມແລະທະເລກໍຍອມຟັງທ່ານ”

ທ່ານມາຣະໂກມັກຂຽນກ່ຽວກັບອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູ. ໃນສີ່ບົດທຳອິດ, ທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງອຳນາດຂອງພຣະຊູຢູ່ ດ້ວຍກັນຫຼາຍໆຄັ້ງ: ອຳນາດຂອງພຣະອົງເໜືອພວກສັດແລະຜູງເທວະດາ (ເບິ່ງ 1:13), ອຳນາດການສິດສອນຂອງ ພຣະອົງ (ເບິ່ງ 1:22), ອຳນາດຂອງພຣະອົງເໜືອພວກຜິມານຖ່ອຍຮ້າຍ (ເບິ່ງ 1:34), ອຳນາດຂອງພຣະອົງໃນການ ຍົກໂທດ (ເບິ່ງ 2:10-11), ອຳນາດຂອງພຣະອົງເໜືອກົດບັນຍັດ (ເບິ່ງ 2:28), ອຳນາດຂອງພຣະອົງໃນການມອບສິດ ອຳນາດ (ເບິ່ງ 3:14-15), ແລະອຳນາດຂອງພຣະອົງເໜືອທັມມະຊາດ (ເບິ່ງ 4:39).

ພວກສາວິກກໍຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈເທື່ອ, ແຕ່ການເຂົ້າໃຈຜິດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນຜົນສະທ້ອນຕໍ່ການປົກຄອງ ຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະອົງຈະປົກຄອງເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈກໍຕາມ. ແມ່ນຫຍັງເປັນຫຼັກຖານຂອງອຳນາດ ພຣະເຢຊູທີ່ເພີ່ມເຕີມຄວາມວາງໃຈເຊື່ອຂອງທ່ານຂຶ້ນໃນພຣະອົງ? ແຕ່ວ່າພຣະເຢຊູກໍລັງໄດ້ກະທຳການບາງຢ່າງທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າການສຳແດງການປົກຄອງຂອງພຣະອົງເໜືອທຳມະຊາດ. ພຣະອົງກໍລັງພິສູດບາງຢ່າງກ່ຽວກັບບຸກຄະ ລິກຂອງພຣະອົງ. ພວກອັດສາວິກເຫຼົ່ານີ້, ແມ່ນຄົນຢົວທີ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າຈິງຈັງໃນສັດຕະວັດທີນຶ່ງ ຄວນຈະຮູ້ຈັກພຣະ ຄັ້ມພິເດີມເປັນຢ່າງດີ.

- “ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນທີ່ພັກພາອາສັຍແລະຊົງເປັນກຳລັງຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍໃນຍາມລຳບາກ ພຣະອົງຊົງ ຕຽມພ້ອມຊ່ອຍເຫລືອສເມີ. ເມື່ອໂລກນີ້ທາກສິ້ນສະເຫືອນ ແລະພູທັງຫລາຍລົ້ມເຈື່ອນທະລາຍລົງໃສ່ມະຫາ ສມຸດອັນເລິກ. ແມ່ນວ່ານ້ຳທະເລມີສຽງດັງສນັ້ນຫວັ່ນໄຫວ ແລະພູທັງຫລາຍສິ້ນສະເຫືອນຢ່າງແຮງ ພວກຂ້າ ພຣະອົງກໍຈະບໍ່ຍ້ານ” (ເພງສັຮເສີນ 46:1-3).
- “ພຣະອົງຊົງປົກຄອງຄົນທະເລກວ້າງທີ່ມີກຳລັງແຮງ ເມື່ອຄົນສູງຂຶ້ນພຣະອົງຊົງໃຫ້ສົງບລົງ” (ພສສ 89:9).
- “ເມື່ອມີຄວາມທຸກລຳບາກ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງຊ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກ ຄວາມທຸກໂສກ. ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ພະຍຸງຽບສັງ ແລະຟອງທະເລກໍມີດຽງບລົງ” (ພສສ 107:28-29).

ການສຳແດງຮິດອຳນາດເໜືອທະເລແລະອາກາດຂອງພຣະເຢຊູຄວນຈະນຳຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຄຸ້ນເຄີຍເຫຼົ່ານີ້ມາສູ່ສະໝອງ. ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງບໍ່ເປັນສິ່ງແປກ, ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມພວກເຂົາເຈົ້າວ່າ: “ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈິ່ງຍ້ານ? ພວກທ່ານຍັງບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອຫຼື?” ພວກທ່ານເຂົ້າໃຈບໍ່ວ່າເຮົາເປັນຜູ້ໃດ? ພວກທ່ານເຄີຍໄດ້ເຫັນຮິດອຳນາດຂອງເຮົາບໍ່? ທ່ານເຄີຍໄດ້ຍິນຄຳສັ່ງສອນຂອງເຮົາ, ເຄີຍໄດ້ເຫັນຄວາມຮັກຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ຄົນອື່ນໆ, ໄດ້ເປັນພະຍານການອັດສະຈັນຂອງເຮົາ, ແລະພວກທ່ານຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຫຼື?

ເຮົາສາມາດວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູໄດ້ ແລະບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ສະເພາະພຣະອົງພິສູດເທື່ອແລ້ວເທື່ອເລົ່າວ່າພຣະອົງມີພລັງແລະອຳນາດ ພຣະອົງຍັງໄດ້ພິສູດເທື່ອແລ້ວເທື່ອເລົ່າອີກວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ.

ພວກສາວິກທີ່ຍ້ານຢ່າງກະຈອກກໍໄດ້ຖືກພຣະເຢຊູຕຳໜິຈົນປ່ຽນເປັນຄວາມເກງຂາມ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກສະເຈົ້າ “ຫວາດກົວ.” ພວກເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າພວກຕົນໄດ້ຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕິດຕາມນັ້ນ, ແຕ່ວ່າການສຳແດງອຳນາດຄັ້ງຫຼ້າສຸດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ນຳພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ມີຄຳຖາມວ່າ: “ທ່ານຜູ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ໃດໜໍ? ຈົນວ່າລົມແລະທະເລກໍຍອມຟັງທ່ານ!” ໃນຂະນະນັ້ນເອງ, ພວກເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ເຂົ້າໃຈເຫດຜົນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ນອນຫຼັບສະບາຍໃນທ້າຍຂອງເຮືອທີ່ໂອນອຽງໄປມາຖ້າມກາງພະຍຸ. ພຣະອົງໄດ້ເປັນຜູ້ “ຍູ້ໂອນຊາ.”

ທ່ານອາດຈະຮູ້ສຶກວ່າທ່ານກຳລັງຢູ່ໃນກາງພະຍຸດຽວນີ້. ດ້ານການເງິນຝືດເຄືອງ, ຄອບຄົວຂອງທ່ານກຳລັງແຕກແຍກ, ໂຮງຮຽນຫຼືບ່ອນເຮັດວຽກທີ່ຍາກທີ່ຈະປະຕິເສດ, ທ່ານທີ່ຖອຍໃຈຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກ, ຫຼືທ່ານຖືກປະປ່ອຍໃຫ້ຢູ່ຢ່າງໂດດດ່ຽວ, ຈິ່ງຈົດຈຳໄວ້ວ່າ: ພຣະເຢຊູ, ຜູ້ຊຶ່ງສາມາດທ້າມພະຍຸແທ້ນັ້ນ, ກໍສາມາດທ້າມພະຍຸທຸກຢ່າງໃນຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້. ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງວາງໃຈໃນພຣະອົງ.

ແມ່ນຫຍັງຄືບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຈາກການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ພະຍຸສົງບລົງ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ:

ທ່ານຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນການວາງໃຈເຊື່ອຂອງທ່ານໃນພຣະເຢຊູຢ່າງໃດໃນອາທິດນີ້? ສເນີໃຫ້ເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ວາງໃຈເຊື່ອ.** ພຣະເຢຊູສາມາດທີ່ຈະຮັບມືກັບພະຍຸໄດ້ ພະຍຸທຸກຢ່າງ. ຈິ່ງວາງໃຈໃນພຣະອົງ. ສະແດງຄວາມວາງໃຈເຊື່ອຂອງທ່ານຂະນະທີ່ທ່ານອ້ອນວອນອະທິຖານແຕ່ລະມື້ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ຄວາມວາງໃຈນັ້ນປາກົດອອກມາໃຫ້ເຫັນເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ມີໂອກາດ.
- **ເບິ່ງກັບຫຼັງ.** ຈົດເປັນລຳດັບໃນສິ່ງຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກຕ່າງໆທີ່ທ່ານໄດ້ຜ່ານຜ່າມາ ແລະຊື້ໃຫ້ເຫັນທາງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ກຳລັງແກ່ທ່ານແລະໄດ້ນຳທ່ານຜ່ານຜ່າພະຍຸເຫຼົ່ານັ້ນ.
- **ເຂົ້າໄປໃນເຮືອ.** ຊ່ວຍບາງຄົນໃຫ້ເຫັນຮິດອຳນາດຂອງການສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະເຢຊູ ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ເຂົ້າໄປໃນເຮືອກັບບາງຄົນຜູ້ທີ່ກຳລັງຢູ່ໃນພະຍຸ ຈິ່ງເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ພຣະຄຣິດ, ໃຫ້ການໝູນນ້ຳໃຈຄົນນັ້ນໃຫ້ວາງໃຈເຊື່ອພຣະອົງ.

ບາງທີມັນເປັນເວລາດົນລົມຄວນແລ້ວທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ຍູ້ທ່ານໃນໂອນຊາ, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາທັງໝົດກໍຖືກເຂົ້າໃນສະຖານະການທີ່ຖ້ວມລົ້ນທົວຂອງພວກເຮົາເປັນຂັ້ນເປັນຕອນ ພວກເຮົາທັງໝົດຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາທັງໝົດຕ້ອງຮຽນຮູ້ຄວາມໝາຍຂອງການວາງໃຈເຊື່ອພຣະເຢຊູໃນຖ້າມກາງພະຍຸຂອງພວກເຮົາ

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA